

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) แบบสองกลุ่ม วัดก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest, Control Group Design) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองต่ออาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก อายุรกรรม โรงพยาบาลตรัง จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 20 คน และกลุ่มทดลอง 20 คน โดยมีคุณสมบัติตามลักษณะประชากรที่กำหนด ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 2 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 5 และตารางที่ 6

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังหลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 7

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองก่อนและหลังการทดลองและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเอง

อาการหายใจลำบาก	เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง			
	\bar{X}	S.D.	t	P-value
ก่อนการทดลอง	48.400	23.093		
หลังการทดลอง	25.350	11.930	3.754	.001

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังของกลุ่มทดลองภายหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองน้อยกว่าก่อนได้รับโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังของกลุ่มทดลองหลังได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเอง และกลุ่มควบคุมหลังได้รับการพยาบาลตามปกติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอาการหายใจลำบากก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

อาการหายใจลำบาก	\bar{X} ก่อนการทดลอง	\bar{X} หลังการทดลอง
กลุ่มควบคุม	59.200	59.950
กลุ่มทดลอง	48.400	25.350

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยของอาการหายใจลำบากหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเอง ($\bar{X} = 25.350$) น้อยกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ($\bar{X} = 59.950$)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการหายใจลำบากของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง หลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยอาการหายใจลำบากหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ด้วยสถิติทดสอบความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance: ANCOVA) โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยอาการหายใจลำบากก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ค่าเฉลี่ยอาการหายใจลำบากก่อนการทดลอง	2256.206	1	2256.206	12.821
ระหว่างกลุ่ม	10171.727	1	10171.727	57.800 *
ภายในกลุ่ม	6511.294	37	175.981	
รวม	93500.000	40		

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเองมีอาการหายใจลำบากน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า ผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่เข้าร่วมโปรแกรมการส่งเสริมการดูแลตนเอง มีอาการหายใจลำบากน้อยกว่าผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ